

Božia výchova

Kríž a skúška patria neodmysliteľne ku kresťanskému životu. Sú to kresťanské skúsenosti, o ktorých neradi počúvame, ale najmä neradi hovoríme. Choroby, bolesti, bezradnosť, bezútešnosť, nesústredená modlitba – to sa nedá len tak jednoducho odstrániť zo všedných dní kresťana. Nie sú to vždy známky Božieho hnevu, ale i dôkazy jeho milujúcej prozreteľnosti a starostlivosti o nás. Napomínajú nás, aby sme neviazali v prízemnostiach, ale aby sme smelo kráčali po ceste k Bohu.

Najlepším učiteľom nie je ten, kto svojim žiakom odstraňuje z cesty všetky prekážky a ťažkosti. Ale najlepším učiteľom je ten, kto má veľké požiadavky a vytvára tak zo svojich žiakov životaschopné a poctivé osobnosti. Učiteľ, ktorý venuje veľkú pozornosť nariekaniu jeho zdanlivo preťažovaných žiakov, takýto učiteľ sa stáva v ich očiach obľúbeným. Ale neskôr to budú práve tí istí jeho žiaci, ktorí to budú považovať za jeho nedbalosť.

V Knihe Prísloví sa píše o vzácnosti múdrosti takto : „Nevzpieraj sa, syn môj, keď ťa cúdi (triedi) Pán a nech ťa neomŕza jeho karhanie, lebo Pán karhá toho, koho miluje, ako otec syna, ktorého má rád.“ (Prís 3, 11-12) Naši rodičia a starí rodičia to hovorili inými slovami : „Koho Pán Boh miluje, toho krížom navštevuje“.

Čo však zvyčajne človek od Boha očakáva ? Aby ho chránil od všetkého zlého, pretože sa domnieva, že má nárok na Božiu ochranu. Vyprosuje si, aby ho Boh zbavil časnej biedy, alebo oslobodil od hroziaceho nebezpečenstva. A keď to napokon nedopadne tak, ako si to predstavoval, hneď hlasno vyslovuje otázku : Ako to mohol na mňa, jeho verného služobníka, dopustiť ? Alebo : Ako mohol niečo také hrozné dopustiť ?

A Boh dopustil. Dokonca dopustil aj to, že aj jeho Jednorodný Syn, Ježiš, musel trpieť tak potupnou smrťou, akou bola smrť ukrižovaním. Či azda to naše vyznanie viery je len jednoduchou

formulkou, keď hovoríme : bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný ?

Keby sme to so svojou vierou mysleli úprimne, boli by sme aj v tých nepríjemných životných okolnostiach dôslední a celí sa odovzdali svojmu božskému učiteľovi a majstrovi.

Ježišovi kedysi položili otázku : „Je naozaj málo tých, ktorí budú spasení ?“ Otázka bezpochyby vecná, ale úplne ľudská. Vynímajúca sa od podstaty veci. On neodpovedal ani áno, ani nie. Lebo priama odpoveď by určite pýtajúceho sa nezbavila strachu v jeho srdci. Ježiš nekritizuje jej povrchnosť, ale taktne namiesto priamej odpovede hovorí : „Usilujte sa vojsť tesnou bránou. Kým je ešte čas.“ Tou podstatnou otázkou nášho života nie je vedieť : „Koľko ľudí bude spasených ?“ Ale čo mám robiť ja, aby som bol spasený ?

My ľudia veľmi radi robíme medzi sebou rozdiely. Rozdeľujeme a zaradujeme medzi dobrých a zlých. Ale život je rozmanitý a otvorený. Kristus nás povzbudzuje k slobode. Hovorí : „Usilujte sa ! Lebo prví budú poslední a poslední budú prvými.“ On nám pripravuje a otvára budúcnosť. A pre všetkých a zo všetkých strán je pripravená spása. Ale k spáse nestačí len strpieť Kristovu prítomnosť vedľa seba. Je potrebné, aby sme povstali a nasledovali ho tesnými dverami, v ktorých necháme splasnúť naše „ja“ v prospech dobra tých druhých. Božie kráľovstvo nebude naplnené tými, ktorí Krista len stretli, ale bude naplnené tými, ktorí kráčali po jeho cestách vlastnými obetami pre dobro druhých. Myslime na to, že sme ešte vonku, že Boh by mohol povedať : „Nepoznám vás, pretože ste nekonali spravodlivo. Ale prídu iní a budu stolovať v mojom kráľovstve“.

Ešte sú dvere otvorené, i keď vchod je úzky. Ale keď príde Pán, a s ním všetci jeho svätí, nech sme všetci medzi nimi !

Alfonz Vladimír Sabo, farár

Sedmopočetníci,
týmto spoločným pomenovaním sa označujú významní cyrilometodskí učenci Kliment, Naum, Sáva a Angelár, spolu s Gorazdom a učiteľmi Cyrilom a Metodom.

— R.: Otvor svoju ruku, Pane, a nasýť nás.

1. Nech ťa oslavujú, Pane, všetky tvoje diela a tvoji svätí nech ťa vebelia.
2. Nech rozprávajú o sláve tvojho kráľovstva a o tvojej moci nech hovoria.
- R.
3. Oči všetkých sa s dôverou upierajú na teba a ty im dávaš pokrm v pravý čas.
4. Otváraš svoju ruku a dobrotivo nasycuješ všetko živé.
- R.
5. Spravodlivý je Pán na všetkých svojich cestách a svätý vo všetkých svojich skutkoch.
6. Blízky je Pán všetkým, čo ho vzývajú, všetkým, čo ho vzývajú úprimne.
- R.

Nasýtiť telo i dušu

Nijaký zo zázrakov, ktorý Ježiš koná, nie je samoučelný. Nechváli sa tým, že môže konať divy, kedy chce. Jeho zázraky mali vždy zásadný význam pre posilnenie viery jeho učeníkov.

Správa o rozmnožení chlebov v Novom zákone je podobná tej, ktorá sa spomína v súvislosti so starozákonným prorokom Elizeom, ktorý zázračne nasýtil sto mužov, všetci sa najedli a ešte aj zvýšilo (porov. 2 Kr4, 42 — 44). Táto minulé zvesť slúži ako potvrdenie, že tak ako prorok Elizeus, aj Ježiš je Boží muž, ktorý sa stará o ľudí, rozmnožuje chlieb a nasycuje zástupy.

Nasýtiť ľudí je pradávnou túžbou všetkých čias. Všetky sociálne utópie sľubovali ľuďom vytvorenie pozemského raja, kde sa každému dostane, koľko bude potrebovať, a nikto nebude hladný. Problém však nie je ani tak v tom, žeby nestačili zdroje, zásadný problém je v nerovnomennom rozdeľovaní pozemských dohier. Malá časť ľudí má toho priveľa a veľká časť ľudí nemá ani to základné. Ekonomické komentáre uvádzajú, že zatiaľ čo bohatí bohatnú ešte viac, chudobní sa stávajú čoraz chudobnejšími. Jedna štatistika uvádza, že v minulosti bolo svetové bohatstvo rozložené v takom pomere, že na jedného bohatého pripadali štyri banány a na štyroch chudobných jeden banán. Situácia sa však zmenila natoľko, že dnes na jedného bohatého pripadá jedenásť banánov a na jedenásť chudobných jeden banán. Viete si predstaviť, ako sa môžu jedenásti ľudia nasýtiť z jedného banána?

Spoločenstvo, ktorého stredobodom je Ježiš, tvoria ľudia, ktorí chcú byť nasýtení. Avšak chlieb, ktorý im Ježiš dáva, je viac ako len nasýtenie pre telo. Ježišov chlieb je účasť na jeho živote priateľstva a lásky, pokrm, ktorý na prvom mieste posilňuje srdce a dušu veriaceho a robí ho citlivým na potreby blížneho.

Bieda sveta nie je ani tak znakom vyčerpávajúcich sa pozemských zdrojov, ako skôr ťaživým bolestným znakom srdca a duší, ktoré sa prestávajú nasycovať a žiť vierou v Božiu lásku a dobrotu.

Róbert Bezák

Porciunkulové odpustky: Dňa 2. augusta možno vo farských a katedrálnej kostoloch získať úplné odpustky „Porciunkuly“. Skutok predpísaný na získanie odpustkov je nábožná návšteva kostola spojená s Modlitbou Pána (Otče náš) a vyznaním viery (Verím v Boha). Okrem toho treba splniť tri podmienky: sv. spoveď, sv. prijímanie a modlitba na úmysel Sv. Otca (napr. Otče náš, Zdravas' a Sláva). (Ench. Indulgentiarum, conc. 35). Tieto odpustky možno získať aj vo františkánskych kostoloch.

Spontánna láska

Neukladaj svoju lásku na zlatú váhu. Nezačni zvažovať, koľko máš dať, a vymeriavať, ako ďaleko máš zájsť. Tvoja láska má byť spontánna.

Zvážená, vymeraná láska nie je nijakou láskou. To je vyúčtovanie. Neprináša žiadnu radosť. Nespraví ťa šťastným. Budeš žiť nehybne a ľahostajne, dni sa budú vliecť. V tvojom vnútri nikdy nepocítiš teplo. Nikdy nebudeš mať chuť spievať a skákať.

Spontánna láska je niečo fantastické. Spontánna láska k svojmu manželovi, k svojej manželke, k ľuďom okolo teba. K tomu, čo trpí, k tomu, čo stojí na okraji. Spontánna láska: až prostredníctvom nej sa staneš človekom.

Tvojím bohatstvom nie sú materiálne dobrá, ktoré vlastníš, ale to, čo ti robí radosť. Ak sa dokážeš radovať z jediného kvetu, z úsmevu, z hry dieťaťa, si bohatší a šťastnejší než milionár. Spontánna láska k ľuďom a veciam, ktoré ťa obklopujú, to je tvojím najväčším bohatstvom. Potom sa dokážeš mnohého zrieknuť.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Odporúčame do pozornosti našu aktualizovanú farskú stránku www.fara.sk/vistuk/

Sväté omše v 17. týždni cezročného obdobia (B)

27.VII. pondelok

Sv.omša nebude

28.VII. utorok

18.00 + Ján a manž. Anna Širokí

29.VII. streda

18.00 + dobrodincov rodiny

30.VII. štvrtok

18.00 + Anton a manž. Laura Kerákoví

31.VII. piatok

18.00 + Vojtech Uhlár (100. výročie narodenia)

1.VIII. sobota

18.00 + Vendelín Janeček, syn Ján a rodičia

Upratovanie kostola č.d. 52 - 75

2.VIII. 18.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 + Ján Pojezdál a rodičia

10.30 za farníkov

Liturgický kalendár

27.VII. pondelok sv. Gorazd a spoločníci

28.VII. utorok sv. Nazár a sv. Celzuz, sv. Viktor, pápež

29.VI. streda sv. Marta

30.VII. štvrtok sv. Peter Chryzológ, biskup a učiteľ Cirkvi,

bl. Zdenka Schelingová, panna a mučenica

sv. Ignác z Loyoly, kňaz

31.VII. piatok sv. Alfonz Mária de Liguori, biskup

1.VIII. sobota a učiteľ Cirkvi

Anjel ubezpečenia

V čase pesimistov a jasnovidcov, ktorí sa zaprisahávajú, že vidia apokalyptickú budúcnosť, potrebujeme anjela ubezpečenia ako soľ. Proroctvá hlásajúce koniec sveta sú momentálne v konjunktúre. Nikto však nemôže zaručiť, že náš svet ešte dlho ostane v rovnováhe a že prežije všetky bláznivé ľudské nápady. No chuť predpovedať zánik sveta vypovedá viac o duši samozvaných prorokov, ako o realite nášho sveta. Keďže svoj vlastný život prežívajú ako katastrofu a nevedomky si želajú, aby tento ich sľušaný život čo najskôr skončil, premietajú svoju vlastnú situáciu do sveta a očakávajú jeho skorý koniec. Ich vnútorná deštruktivita sa prejavuje tým, že si koniec sveta maľujú v najpekelnejších farbách. Keďže strach z budúcnosti sa dnes veľmi rozšíril, títo falošní proroci hrajú na citlivú strunu ľudskej duše, a tak získavajú moc nad mnohými ustrašenými ľuďmi.

Anjel ubezpečenia nám daruje nádej a dôveru v budúcnosť. Ubezpečenie znamená, že sa dívam, ako Boh všetko riadi a vedie, ako vysielal svojich anjelov, aby neprenehali tento svet napospas zlu, ale aby sa všetko obrátilo na dobré. Takto ubezpečený sa nedám vyviest' z miery pesimistickými prognózami. Nenasadzujem si ani ružové okuliare, aby som unikol realite. Nerobím si ilúzie o stave sveta. Viem svoje. Napriek tomu som plný ubezpečenia. Pretože viem, že tento svet je v rukách Boha a jeho anjelov, že ľudia nevládnu svetu neobmedzene. Ubezpečenie vidí viac, než len to, čo je očami viditeľné. Vidí viac, ako sú problémy, ktoré prinášajú titulky novin. Okrem všetkého vonkajšieho vidí aj vnútornú skutočnosť všetkých vecí, díva sa na svet cez Božích anjelov, ktorí s nami kráčajú životom a držia ochrannú ruku nad našou krajinou a našou zemou.

Anjel ubezpečenia odjakživa sprevádzal žalmistov. Jeden z nich sa modlí: „Ako strážca sa utáborí anjel Pánov okolo bohobojných a vyslobodí ich.“ (Ž34, 8) A v inom žalme „... lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách. Na rukách ťa budú nosiť, aby si si neuderil nohu o kameň.“ (Z91,11-12)

Poetka Marie Luise Kaschmitzová, ktorá napísala Most anjelov, rozpráva príbeh znázorňujúci práve takúto istotu: je to príbeh o majiteľovi lode Jánovi z Mathy. Tento človek dal korzárom všetky svoje peniaze, aby od nich vykúpil zajatcov. Keď sa chystal vyplávať na more s vykúpenými zajatcami, piráti žiadali od neho ešte viac peňazí. A keďže nemohol splniť ich požiadavku, rozbili mu sťažň i kormidlo a roztrhali plachty. Napriek tomu dal Ján z Mathy signál odplávať. Na veľké prekvapenie korzárov sa loď dala do pohybu aj bez sťažňa, bez plachiet i kormidla a dostala sa na širé more.

Ten, kto si je istý, vie, že anjel je okolo nás ako štít, že nás dokonca nosí na rukách, aby sme mohli bezpečne prekročiť levy a vretenice. Verí, že anjel sa stará o to, aby sa mu nestalo nič zlé.

Nekráča svetom slepý. Veľmi dobre vníma, aké tam číhajú nebezpečenstvá. Vie však, že ho sprevádza jeho anjel, vie, že ho chráni svojím štítom a nosí ho na rukách. Vie, že nie je iba číslo vydané osudu napospas, ale že s ním kráča anjel a že sa oňho stará. Vie, že ho anjel zbaví jeho strachu.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobry Ježišu,
prichádzam k tebe, k tvojmu svätostánku a premýšľam, ako si do tajomstva chleba vkladal tajomstvo najväčšej lásky. Vtedy, v posledný večer svojho života, keď si vo svojich rukách držal obyčajný chlieb, si povedal: Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás. Povedal si, že nik nemá väčšiu lásku, ako ten, kto dáva život za druhých. V ten večer si preukázal lásku, ktorou si miloval svojich a miloval si ich až do krajnosti. Lásku do krajnosti si nielen vyslovil, stala sa zjavnou, keď si zomieral na kríži, keď si dával svoj život z lásky za nás všetkých.

Lotor na kríži vo svojej i v tvojej najväčšej bolesti spoznal lásku, ktorou si miloval. Preto sa obrátil na teba a prosil: Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva. Uveril v tvoje kráľovstvo lásky, uveril v lásku, ktorá je mocnejšia ako smrť.

Láskavý Ježišu, teraz chcem byť preniknutý tvojou láskou, ktorou miluješ až do krajnosti, až na smrť - takou je totiž aj tvoja láska v Eucharistii. Láska, ktorá sa dáva v každej chvíli. Som však schopný ako lotor uveriť v tajomstvo tvojej lásky aj vtedy, keď ju všeličo zacláňa? Verím, že tvoja láska je mocnejšia a dôležitejšia ako všetko ostatné? Verím, že je silnejšia ako nepochopenie, únava, posmech, zlyhanie, zrada, ako hriech, škandály a pohoršenia vo svete i v tvojej Cirkvi? Verím, že dokáže premôcť bolesť, strach, chorobu, chudobu, úzkosť, smútok, smrť?

Ježišu, pomôž mi uveriť v silu a moc tvojho kráľovstva lásky. Pomôž mi vnímať a žiť láskou tvojho milujúceho Srdca. Pomôž mi v pokore a v dôvere ťa hľadať, znova a znova sa k tebe obracať a k tebe prichádzať. Pomôž mi veriť a dúfať v tvoju nekonečnú lásku a dôverne a pokorne ťa prosiť: Ježišu, spomeň si na mňa vo svojom kráľovstve lásky.

Pane, spomeň si na mňa vo svojej láske,
keď ma postretnú životné sklamaná a ťažkosti,
keď na mňa dolieha strach a obavy,
keď cítim úzkosť a smútok zatemňuje moje myslenie,
keď sa ma zmocňuje znechutenie a beznádej,
keď ma premáha slabosť a bezradnosť,
keď ma chce strhnúť žiadostivosť a zmyselnosť,
keď neviem v sebe zvládnuť telesné vášne a pokušenia,
keď si neviem rady so svojou najväčšou chybou,
keď neviem prijať pravdu o sebe,
keď sa môjho srdca nedotýka túžba milovať tvojou láskou,
keď neviem milovať iných nesebeckou a obetavou láskou,
keď neviem druhých prijať takých, akí sú,
keď neviem bližným poslúžiť v ich potrebách,
keď neviem alebo nemôžem pomôcť druhým,
keď ubližujem druhým a neviem si pomôcť,
keď mi druhí ubližujú,
keď ma druhí ponížujú a vysmieávajú sa mi,
keď ma druhí odmietajú, keď ma nechápu a cítim sa nešťastným,
keď sa stretám s nevraživosťou a nenávisťou, neprajnosťou a nespravodlivosťou,
keď musím riešiť medziľudské spory a konflikty,
keď vidím, ako druhí tebou pohrdajú a ja sa ťa nedokážem zastat',
keď som sám svetu na pohoršenie.
Dobry Ježišu,

prichádzam pred tvoj bohostánok, pred tajomstvo tvojej najväčšej lásky, pred záruku a prísľub tvojho kráľovstva lásky. Prosím, prenikni ma ohňom svojej lásky. Úplne sa ma zmocni a nedopušť, aby bolo vo mne niečo silnejšie ako láska, ako tvoja láska. Ty ma poznáš a vieš, aký som krehký a nestály v dobrom, ako príliš citlivý na mnohé iné veci než na tvoju lásku. Pane, nehovoril by som celú pravdu, keby som nespomenul všetko to krásne, čo som prežíval, keď som mohol skusovať tvoju lásku a preukazovať ju druhým. Koľko radosti, aké šťastie a akú útechu som vtedy cítil. Ďakujem ti za kráľovstvo tvojej lásky, ktoré zakúšam vo svojej schopnosti milovať, ktoré cítim vtedy, keď viem, že som milovaný, prijímam, kedykoľvek sa zúčastňujem na svätej omši, ktoré prežívam vo sviatosti zmierenia, ktoré vnímam v každom, i v tom najmenšom prejave lásky.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

ZALÚBENÝ KRÁĽ

Jeden kráľ sa raz šialene zaľúbil do chudobnej, ale peknej sedliačky. Dal si ju priviesť do paláca. Chcel sa s ňou oženiť a urobiť z nej kráľovnú.

Lenže dievčina záhadne ochorela práve v ten deň, keď vkročila do kráľovského paláca. Jej stav sa rýchlo zhoršoval.

Kráľ dal zvolať najlepších lekárov a liečiteľov z celého kráľovstva, no nikomu z nich sa nepodarilo dievčinu vyliečiť. Úbohá dievčina sa potácala

medzi životom a smrťou. Zúfalý kráľ ponúkol polovicu svojho kráľovstva tomu, kto by ju vedel vyliečiť. Neprihlásil sa však nik.

Jedného dňa sa do paláca dostavil múdry stavec. Poprosil, aby ho nechali porozprávať sa s dievčinou osamote. Po rozhovore ho netrpezlivo očakával kráľ.

„Veličenstvo,“ prehovoril stavec, „viem, ako spoľahlivo vyliečiť vašu snúbenicu. Poznám liek. Ten však spôsobí veľkú bolesť... nie dievčaťu, ale vášmu veličenstvu.“

„Povedz mi, aký je to liek!“ zvolal kráľ. „Dostane ho, nech to stojí čokoľvek!“

Múdry stavec uprel zrak na kráľa a riekol: „Dievčina je zaľúbená do jedného z vašich vojakov. Dovoľte jej vydať sa zaňho a čoskoro sa uzdraví.“

Kráľ onemel. Dievčinu miloval tak veľmi, že nechcel, aby zomrela. Nachystal teda veľkú svadbu pre dievča a vojaka.

Dievčina sa, samozrejme, uzdravila. No kráľ bol zo dňa na deň smutnejší, chradol, až sa ocitol na prahu smrti. Vtedy dali znovu zavolať múdreho starca, ktorý kedysi vyliečil dievčinu. Stavec prišiel ku kráľovmu lôžku, no potom smutne zvesil hlavu a zašepkal: „Úbohý kráľ! Preňho niet lieku. Nikto ho nemiluje tak, ako miluje on.“

Z toho istého dôvodu musel na zemi zomrieť Boh. Nikto ho nemiluje tak, ako miluje on.

Lectio divina

Ježiš nasýtil päťtisíc ľudí

Jn6,1-15

¹Potom Ježiš odišiel na druhú stranu Galilejského, čiže Tiberiadskeho mora. ²Šiel za ním veľký zástup ľudí, pretože videli znamenia, ktoré robil na chorých. ³Ježiš vystúpil na vrch a posadil sa tam so svojimi učeníkmi. ⁴Blížila sa Pascha, židovský sviatok. ⁵Keď Ježiš pozdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľký zástup, povedal Filipovi: Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli? ⁶Ale to povedal preto, že ho chcel vyskúšať, lebo

sám vedel, čo urobí. ⁷Filip mu odpovedal: Ani za dvesto denárov chleba nebude dosť, aby sa každému ušlo aspoň trochu. ⁸Jeden z jeho učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra, mu povedal: ⁹Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby; ale čo je to pre toľkých? ¹⁰Ježiš prikázal: Usadte ľudí! Na tom mieste bolo mnoho trávy. Posadalo si tam teda okolo päťtisíc mužov. ¹¹Ježiš vzal chleby, dobrorečil a rozdával sediacim; podobne aj z rýb toľko, koľko chceli. ¹²Keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: Pozbierajte nalámané zvyšky, aby nič nevyšlo nazmar! ¹³Po tých, čo jedli, pozbierali teda nalámané zvyšky jačmenných chlebov a naplnili nimi dvanásť košov. ¹⁴Ludia, ktorí videli znamenie, čo vykonal Ježiš, hovorili: „Toto je naozaj prorok, ktorý má prísť na svet.“ ¹⁵Keď Ježiš spoznal, že chcú prísť a zmocniť sa ho, aby ho urobili kráľom, odišiel znova na vrch, aby bol celkom sám.

Ďalšie čítania: 2Kr 4,42-44; Ž 145,10-11.15-18; Ef 4,1-6

ČÍTANIE:

Ján rozpráva tento príbeh s pôžitkom. Je jasné, že učeníci nečakali zázračnú udalosť. Filip vyrátal, že ani osemmesačný plat by nestačil na kúpu chleba pre všetkých. Ondrej upozornil na chlapcove chleby a ryby, ale tých bolo málo. Táto situácia nebola pre Ježiša problémom. Vedel, ako to vyrieši. Prijal chlapcove chleby a ryby a zázračne ich rozmnožil. Nasýtil každého. Dokonca ostalo 12 košov odrobín! Aký je význam tohto zázraku? Mohli by sme sa zastaviť pri doslovnom význame, ale ak budeme čítať zvyšok 6. kapitoly, pochopíme, že Ján priniesol jeho ďalší rozmer. Ján rozvíjal tému jedla aj ďalej. Používal ju ako metaforu alebo slovný obraz. Ježiš sa predstavil ako „chlieb života“, chlieb, ktorý udržiava život, najmä duchovný (27-36. verš). Chlieb tu má dvojaký význam. Je to Ježišovo učenie a sám Ježiš. Máme sa živiť a čerpať silu z tohto jeho opisu seba samého a jeho charakteru. Ježiš sám porovnal naplnenie fyzických potrieb ľudí s naplnením ich duchovných potrieb (26.-27. verš). Aby sme mohli čerpať z tohto duchovného zdroja, musíme tiež niečo urobiť - veriť v Ježiša (29. verš). Jeho učenie je dokonalou výživou pre toho, kto na ňom postaví svoj život a v tomto prípade je každý kúsok jedla cenný.

MEDITÁCIE:

- Čo chcel Ježiš naučiť svojich učeníkov týmto zázrakom? Čo sa z tohto príkladu môžeme naučiť my?
- Ako sa živíme Ježišom a jeho slovami? Väčšina ľudí chápe dôležitosť fyzického jedla. Uvažujeme však aj o tom, či venujeme dostatočnú pozornosť duchovnej strave.

MODLITBA:

145. žalm chváli Boha za jeho starostlivosť o všetky jeho stvorenia. 15.-16. verš hovoria o „jedle“, ktoré dáva, keď je to potrebné. Predstavme si obdobie, keď nám nejaký biblický verš dal silu ísť ďalej. Poďakujme sa Bohu za to, ako nám pomohol a postaral sa o nás v konkrétnych obdobiach nášho života. Nech tieto modlitby a slová tohto žalmu budujú našu vieru a dôveru v budúcnosť.

KONTEMPLÁCIA:

Keď ľudia videli, ako Ježiš rozmnožil jedlo, povedali, že „toto je prorok“. Možno si dali tento zázrak do súvislosti s podobným zázrakom v 2Kr 4,42-44, keď Elizeus nasýtil stovku prorokov tak, že rozmnožil dvadsať chlebov. Pavol nám v Ef 4,1-6 pripomína, že kresťania sú jedno telo v Ježišovi a s Ježišom. To znamená, že máme spoločnú nádej - spásu. Máme tiež jedného Pána všetkých, ktorý pôsobí skrze všetkých a je vo všetkých. Aj my teda máme toto prísľúbenie.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku